

Spm. nr. US 37**Ole Sohn (SF):**

Mit spørgsmål er inspireret af de problemer, der er omkring den nye Scandlinefærge, der sejler mellem Rønne, Sassnitz og Ystad, hvor der er opstået problemer med at overholde den forskrift om sprogfærdigheder for besætninger på passagerskibe, som Søfartsstyrelsen udfærdigede for nogle år siden. Og man kan faktisk sige, at første gang den forskrift reelt skal stå sin prøve, er i forbindelse med den færgeforbindelse, der nu etableres fra Bornholm, Ystad og Sassnitz.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Hvad er årsagen til, at Søfartsstyrelsen nu ønsker at ændre den forskrift om sprogfærdigheder, første gang ordningen skal stå sin prøve?

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg kan ikke umiddelbart bekræfte det, der ligger i spørgsmålet, om, at Søfartsstyrelsen skulle ønske at ændre forskrifterne i forhold til sprogkravene. Det har jo været sådan, at vi i Danmark, på trods af at det umiddelbart er i strid med vores overordnede interesse i arbejdskraftens fri bevægelighed, efter katastrofen med »Scandinavian Star« har valgt at satse yderligere på en række sikkerhedskrav, herunder spørgsmålet om sprogfærdigheder om bord på skibe, som besejler dansk havn, sprogkrav, som indebærer, at besætningsmedlemmerne skal kunne forstå og gøre sig forståelige på dansk, svensk eller norsk.

Her er der selvfølgelig en konflikt i forhold til det, vi nævner som den overordnede og gældende interesse i arbejdskraftens fri bevægelighed, og den konflikt får vi, som spørgeren siger, selvfølgelig, når der er tale om en aktiv international sejlroute, der besejler Tyskland.

Vi har i eftersommeren haft lejlighed til at se på sagen, og jeg vil gerne påskønne Scanlines indsats for at iværksætte nye uddannelser. Sådan som jeg er orienteret, har Søfartsstyrelsen ved kontrolbesøg i december måned faktisk konstateret, at der er sket meget gode fremskridt på området, så vi i dag kan sige, at der i meget, meget høj grad leves op til det, der er ånd og bogstav i sikkerhedssprogkravene, som stilles på passagerfærger, der besejler dansk havn.

Men det er selvfølgelig rigtigt, at vi hele tiden vil være opmærksom på den delikate balance

med hensyn til ikke at udelukke andre landes arbejdskraft, lige så vel som vi jo ikke ønsker, at vores arbejdskraft bliver udelukket fra andre landes skibe, og så vores ønsker om optimal sikkerhed, og derfor vil den slags forskrifter blive varsloet og gennemført i samarbejde med lande, som må have interesser med hensyn til arbejdskraftens fri bevægelighed, der vil kolliderer med danske interesser.

Ole Sohn (SF):

Jeg takker for svaret og for ministerens indstilling om at fastholde eller i hvert fald forsøge at fastholde sprogkundskaberne på de færgeruter, som besejler danske og skandinaviske havne. Men jeg vil godt stille et forståelsesspørgsmål:

Skal det forstås sådan, at ministeren er indstillet på at sidde den kritik overhørig, som EU-Kommissionen har rettet mod de danske regler, og vægte sikkerheden højere end arbejdskraftens fri bevægelighed? Fordi det er jo det, det reelt drejer sig om.

Sagen er jo den, at man er nødt til i visse situationer at fastholde en højere sikkerhedsgrad, og det kan udelukke andre landes arbejdere, i og med at det er nødvendigt, at besætningen på et skib er i stand til sikkerhedsmæssigt at hjælpe passagerer i knibe på et forståeligt sprog. Er ministeren indstillet på at fastholde de skrappe danske krav, som går ud over de minimumsbestemmelser, som EU har fastsat?

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg synes aldrig, det er nogen god idé at sidde kritik overhørig, ikke hvis de, der kritiserer, faktisk har et sagligt udgangspunkt for at bringe kritikken frem.

Det, der er vores opgave, når der kommer kritik, er selvfølgelig at redegøre for det, der er vores udgangspunkt, at drøfte med dem, der kritiserer os, hvorfor og hvilke grunde der er til, at vi naturligvis må lægge ganske afgørende vægt på sikkerhedsforholdene.

Så jeg vil ikke sidde kritikken overhørig. Jeg vil tværtimod tage den alvorligt og drøfte den ud fra de præmisser, jeg nævnte i min første besvarelse, hvor vi vil lægge megen vægt på, at sikkerhedsbestemmelser, herunder sprogbestemmelser, bliver noget, der får afgørende betydning, på trods af at der på nogle områder vil være kollisioner med arbejdskraftens fri bevægelighed.